

INHOUD

Economie

2

- Een nieuwe aanval op de lonen is op dit moment wel bijzonder ongepast!

Ondernemingen

3

- Nieuwe reglementering voor werken bij hoge of lage temperaturen in de maak
- Omzetting richtlijn Europese Ondernemingsraad: is er nog nieuws?

Sociaal beleid

4

- Sociale zekerheid subsidieert vooral hoge lonen

Sociale ombuds

5

- Na de gerechtsdeurwaarders, de gouverneurs...

Echo regio's

5-7

- Sociale clausules in openbare aanbestedingen
- De prioriteiten van het Vlaams ABVV voor een Loopbaanakkoord
- Generatiepact : de situatie van de jongeren is verslechterd !

Europa & Internationaal

8

- Herziening van de arbeidstijdrichtlijn: EVV-mandaat
- ABVV en de vakbonden uit het Zuiden samen tegen geweld ten aanzien van vrouwen

Onze sociale zekerheid kost niet teveel!

In percentage van onze nationale rijkdom daalden de uitgaven voor sociale uitkeringen voor het werknemersstelsel van 13,3% bbp in 1985, naar 11,6% bbp in 2005, en 10,7% bbp dit en volgend jaar.

Buffer tegen armoede

Het gemiddeld werknemerspensioen bedraagt amper 1.000 euro bruto per maand. Een kwart van de gepensioneerden zit dan ook onder de armoedegrens.

Twee derde van de werknemers die invalide worden, krijgen slechts de minimumuitkering: 1.045 euro bruto per maand als alleenstaande, 1.306 euro bruto voor wie een gezin moet onderhouden.

Voor de werklozen is de situatie nog dramatischer. De liberalen willen de wachtuitkeringen afschaffen. Nu al zitten die in armoede: een gezinshoofd krijgt slechts 1.042 euro per maand, een alleenstaande tussen 18 en 20 jaar 465 euro, en 770 euro vanaf 21 jaar.

Wij vinden daarom dat helemaal niet kan bespaard worden op de vervangingsuitkeringen. Deze uitkeringen hebben trouwens ook een belangrijk economisch nut. Hierdoor werden de ergste gevolgen van de bankencrisis opgevangen, en storte de consumptie en dus de economie in België niet in mekaar.

De sociale zekerheid kost niet te veel

België geeft niet meer aan sociale uitkeringen dan andere West-Europese landen.

Twee derde van de uitgaven hebben de werknemers zelf betaald, door sociale bijdragen op hun volledig loon te betalen. Daardoor verzekeren ze zich tegen het verlies van werk door ziekte, werkloosheid of ouderdom.

Voor volgend jaar is slechts 6 miljard euro overheidstoelage ingeschreven, wat minder dan 10% is van de totale uitgaven, en minder dan 2% bbp.

Daarnaast wordt 13,5 miljard euro alternatieve financiering voorzien. Maar dit bedrag is zelfs onvoldoende om de uitgaven die in de afgelopen decennia afgeschoven werden op het sociaal zekerheidsstelsel van de werknemers te compenseren: sociale bijdrageverminderingen (7 miljard euro), compensatie omdat wij meer dan 90% van de gezondheidsuitgaven van gans België moet betalen (4 miljard euro), betaling van de dienstencheques (1,4 miljard euro), het betaald educatief verlof, een deel van de kost van de politiehervorming, de subsidiëring van de voetbalsport, enz.

Vanaf het ontstaan van ons wettelijk sociaal zekerheidssysteem na WO II heeft de overheid altijd ca. 25% bijgelegd. Als je de facturen aftrekt die zij in de afgelopen jaren naar het werknemersstelsel schoof, kan je alleen maar tot de conclusie komen dat dat vandaag veel minder is.

Met de nieuwe regering de desillusie?!

Door het gespeculeer en de winsthonger van de bankiers ontstond eind 2008 echter een economische crisis zonder weerga sinds de jaren '30.

Daardoor ontving de sociale zekerheid ca. 4 miljard minder sociale bijdragen. Bovendien stegen de (tijdelijke) werkloosheidsuitkeringen.

Daarom voorziet de RSZ dan ook een tekort van 4 miljard euro in 2012 e.v.

Hoe dat tekort gaat weggewerkt worden, wordt vandaag beslist door de regeringsonderhandelaars.

Wij vragen hun met aandrang dat zij de sociaal gerechtigden en de werknemers niet het slachtoffer laten worden van het gesjoemel van de bankiers!

26 november: dag zonder krediet!

Zoals elk jaar organiseert het Platform "Dag Zonder Krediet – een leven zonder schulden" ook dit jaar bewustmakingsacties rond de gevaren verbonden aan « gemakkelijk krediet », meer bepaald gemakkelijke kredietverleningen. Met de eindejaarsfeesten in zicht wordt er immers veel publiciteit gemaakt voor verbruikerskrediet en komen veel mensen 'in de verleiding'.

Dit jaar werd de Brusselse Nieuwstraat uitgekozen als plaats voor een centrale actie (op 26 november vanaf 9 uur) met allerlei animatie en deelname van het publiek voor een live video, waarin An en Jan Modaal bevestigd worden over consumptie, krediet en schuldenlast.

Verder worden de hele maand november in meerdere steden acties voorzien: op de markt (Charleroi, Jodoigne, Perwez), een avant-première van een film over schuldenlast (Namen, Doornik), een tentoonstelling...

Dit jaar worden meer bepaald de gemeentelijke overheden aangesproken en opgeroepen om het DZK-platform te onderschrijven. Zo wordt het publiek in 5 Vlaamse steden (Oostende, Zottegem, Vilvoorde, Geel en Hasselt) uitgenodigd om een eisenbundel te ondertekenen met o.m. de vraag om rond de kwestie krediet en schuldenlast een openbaar debat te organiseren tussen de plaatselijke overheid en de DZK-verenigingen.

Meer info over de acties en het DZK-memorandum op www.dagzonderkrediet.be

Een nieuwe aanval op de lonen is op dit moment wel bijzonder ongepast!

De loonkloof tussen België en de buurlanden, gecumuleerd vanaf 1996 (moment waarop de Wet op het Concurrentievermogen in voege trad en dus ook de basis van de IPA-onderhandelingen) is volgens het Technisch Verslag 2011 van de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven opgelopen tot 4,6% (1996-2012). De toename van de loonkloof laat zich verklaren door: de automatische loonindexering (5,5% voor 2011-2012) en geenszins door de onderhandelde reële loonsverhogingen, die ofschoon het IPA 0,3% toelaat in 2012 (en zoals bekend, 0% in 2011), gemiddeld een schamele 0,1% bedragen in de sectoren. Anderzijds is de loonkloof toegenomen door een scherpe daling van de lonen in Duitsland, de handelspartner met het grootste gewicht in de vergelijking van de loonkloof. De Duitse lonen zijn echter terug aan het stijgen, vermits de werknemers ook in Duitsland willen mee kunnen genieten van de aangetrokken groei.

Doch een immer weerkerend probleem met de berekening van onze loonkloof blijven de loonsubsidies in België. De fiscale loonsubsidies zullen in 2012 de loonkost van de bedrijven met €2,4 mld doen dalen, oftewel met 1,6% van de loonmassa in de private sector. Komt daarbovenop de parafiscale loonsubsidies (activering, dienstencheques), die ook nog es €1,9 mld bedragen, oftewel **€4,4 mld in totaal aan loonsubsidies**, zijnde 2,9% van de private loonmassa. Indien men die loonsubsidies zou aftrekken van de loonkloof, dan zou die laatste nog **1,5%** bedragen.

Wanneer het aandeel van de niet-recurrente resultaatgebonden voordelen in de brutolonen wordt bekeken (CAO 90: grotendeels bonussen), blijkt dat dit aandeel blijft stijgen: van 0,08% in 2008, over 0,18% in 2009 naar 0,32% in 2010.

En dus gaan er weer stemmen op om de loonindexering aan te pakken, want is dit niet de bron van alle inflatie-kwaad? Is dit niet de reden waarom de werkgelegenheid onder druk staat? Of is het de enige vorm van koopkrachtbehoud waar we stilaan nog kunnen op rekenen in dit land.

Eerst iets over de werkgelegenheid. Als men kijkt naar de beschouwde referentieperiode, dan blijkt dat geen enkel land een snellere groei van het aantal gewerkte uren heeft gekend als België.

We werken dus met zijn allen meer, en harder, want ook de hoge productiviteit van de Belgische werknemers wordt niet in ogenschouw genomen: per gewerkt uur ligt die in België volgens Eurostat (2010) 6,29% hoger dan bij de drie buurlanden.

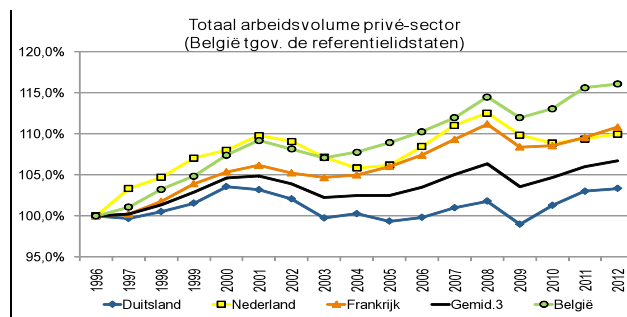
Maar stelt dit ons in staat de rekeningen te betalen? Met een inflatie van 3,6% en een inflatie van de energiedragers alleen al van 18% (!) valt te verwachten dat de factuur wel eens heel zwaar zou kunnen uitvallen als de energie-afrekening in de bus valt dit jaar. Dat dit zich ook vertaalt in snellere prijsstijgingen voor bv bewerkte levensmiddelen, is niet onlogisch. Het Prijzenobservatorium wees hier in haar Jaarverslag van 2010 overigens al op: er is duidelijk sprake van asymmetrie in de prijzen die de supermarkten hanteren en ook de voedingsnijverheid maakt van stijgende grondstoffenprijzen gebruik om haar marges te verbeteren maar laat de prijzen niet zakken als de primaire prijzen dalen. Om maar te zeggen dat wat we in België nodig hebben om concurrentieel te blijven, niet een wijziging aan de loonindexering is. Nee, er moet komaf worden gemaakt met het unieke systeem van indexering van de gas- en elektriciteitsprijzen aan de olienoteringen. Dat is uniek in Europa!

Nogal logisch dat de mensen het inleveringsdiscours niet langer aanvaarden: de inflatie bedraagt 3,6% op dit moment en sparen betekent op dit moment verarmen.

Tegelijk moet er dringend een herziening komen van de internationale loonkostvergelijkingen. Hoe kan men onze loonkost nog gaan vergelijken met een land als Duitsland dat een arbeidsreserve van meer dan 4 miljoen mensen op de absolute armoedegrens laat werken? Moet dit het vergelijkingspunt zijn?

De vraag stellen is ze beantwoorden.

Maureen.verhul@abvv.be

Omzetting richtlijn Europese Ondernemingsraad: is er nog nieuws?

De Belgische sociale partners hebben het grootste deel van de richtlijn op de Europese Ondernemingsraad (EOR) in het Belgisch recht omgezet via cao 101 die op 21 december 2010 door de NAR werd goedgekeurd. Er ontbraken echter nog twee wetsontwerpen die ondermeer het beroep bij de arbeidsrechtbank en de bescherming van de afgevaardigden regelen. Het Parlement heeft normaliter beide ontwerpen op 10 november 2011 goedgekeurd. Het is eigenlijk de bedoeling de bestaande wetgeving aan te passen, zonder de grond ervan te veranderen.

Het kan dat de afgevaardigden in het kader van de werking van hun EOR over de Engelse vertaling van cao 101 moeten kunnen beschikken. Die vertaling is nu beschikbaar. De Europese Commissie heeft namelijk voor de Engelse vertaling gezorgd. Ze is beschikbaar op de volgende link: [http://ec.europa.eu/social/main.jsp?](http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=707&langId=en&intPagel=211)

catId=707&langId=en&intPagel=211.

Daar vind je ook de Engelse vertaling van andere omzettingen in de nationale wetgeving, o.m. die van Duitsland. De vertaling van de Franse omzetting is nog niet beschikbaar. Frankrijk heeft op 19 oktober de ordonnantie goedgekeurd waarbij het arbeidswetboek betreffende de EOR gewijzigd wordt. Tijdens de besprekingen in het EVV hebben de Franse vakbonden onlangs onderstreept dat zij niet echt geraadpleegd en nog minder gehoord werden door de Franse regering.

Luxemburg, Nederland, Italië en Griekenland hebben de richtlijn nog steeds niet omgezet en overschrijden daarmee ruimschoots de deadline. ...

We houden je zeker op de hoogte van verdere ontwikkelingen.

Jean-luc.struyf@abvv.be

Nieuwe reglementering voor werken bij hoge of lage temperaturen in de maak

Op 21 oktober heeft de Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het Werk een advies gegeven over een ontwerp van koninklijk besluit betreffende de thermische omgevingsfactoren. Hoewel lang werd onderhandeld, werd het toch nog een gedeeltelijk verdeeld advies.

Preventie na risicoanalyse en op basis van actiewaarden: unanimitéit

De werkgever moet een risicoanalyse uitvoeren die rekening houdt met technologische en klimatologische omstandigheden. Op basis daarvan moet hij een aantal preventiemaatregelen nemen, zodra bepaalde actiewaarden overschreden zijn. Als een actiewaarde wordt bereikt, mag een werknemer in principe wel doorwerken, maar bij overschrijding ervan moet de werkgever al preventiemaatregelen nemen.

Dit is een belangrijke stap vooruit: de bestaande reglementering legt preventie pas op zodra bepaalde (verouderde) grenswaarden overschreden zijn. Het principe daarbij is dat een bepaalde temperatuur niet mag worden overschreden. Wanneer dat toch het geval is, moeten er onmiddellijk maatregelen worden getroffen, moet men de oorzaak van de overschrijding identificeren en de preventiemaatregelen bijsturen. Zeker als het gaat om warmte of koude van

klimatologische oorsprong is zoiets niet altijd mogelijk.

Afwisseling van werken en rusten: verdeeld advies

De bestaande reglementering bevat enkel een tabel voor de afwisseling van werken en rusten die moet worden gerespecteerd wanneer werknemers bij te hoge temperaturen moeten werken. De vakbonden zijn het eens met het voorstel van de Administratie om de afwisseling van periodes van aanwezigheid op de werkposten met rusttijden vast te leggen, op basis van normen, door een akkoord van het Comité PBW, of door een (nieuwe) tabel.

De vertegenwoordigers van de werkgevers stemmen niet in met de verplichting een tabel toe te passen indien over andere maatregelen geen akkoord wordt bereikt in de onderneming.

De minister aan zet

Omdat het om een verdeeld advies gaat, moet de minister beslissen over de tekst van het nieuwe koninklijk besluit. Aangezien het standpunt van de vakbonden het dichtst aanleunt bij wat haar Administratie voorstelt, hopen wij dat zij onze visie zal volgen.

francois.philips@abvv.be

De Vereniging van Praktijkjuristen in Sociaal Recht organiseert op 17 december om 18 uur een conferentie over de sociale verkiezingen met als spreker Michel DE GOLS, Directeur-generaal «Individuele Arbeidsbetrekkingen» van de FOD WASO.

Plaats van het gebeuren: Huis van de Advocaat, Guldenvlieslaan 65 te 1060 Brussel. Inschrijvingen en inlichtingen: laurent.dear@dkw-law.com.

...

Het Instituut Samenwerking Universiteit Arbeidersbeweging organiseert op 1 december 2011 van 19 tot 21.30 uur een avond over het «Toezicht Sociale Wetten en Sociale Verkiezingen». Het bijzondere van deze avond is dat hij opgebouwd wordt rond "syndicale" gevallen die zullen worden voorgelegd aan vertegenwoordigers van de inspectie met deelname van de zaal via "vragen en antwoorden" aan en van de aanwezige experts.

Plaats: vergaderzaal V1, Campus Drie Eiken, Universiteit Antwerpen, Universiteitsplein 1, 2610 Wilrijk. Inschrijvingsgeld: 10 euro. Info bij Dominique KIEKENS op 03 265 53 40 dominique.kiekens@ua.ac.be.

...

De VUB, Vakgroep voor Economisch Recht, organiseert een «Actualia Overnames en herstructurerings» op 15 december 2011 van 9 tot 19 uur in het Paleis der Academiën, Troonzaal, Hertogstraat 1 te 1000 Brussel. Prijs: 175 euro, lunch en documentatiemap inbegrepen.

Inschrijvingen bij Ann MAERTENS op het nr. 02 629 24 67; evenementen.rc@vub.ac.be.

Brug- gepensioneerden die deeltijds het werk hervatten...

De regering voorzag dat oudere werklozen of bruggepensioneerden die het werk hervatten aan een lager loon, geen pensioen verliezen. Het "geval De Swert" maakte echter pijnlijk duidelijk dat de regeling niet waterdicht is.

Als bruggepensioneerde of oudere werkloze die het werk deeltijds hervat, moet je je immers inschrijven bij de uitbetalingsinstelling als "deeltijdse met behoud van rechten".

Het is echter niet evident dat bruggepensioneerden daar ook aan denken. Zij hebben daar immers ook geen reden toe, want als zij later opnieuw werkloos worden, is hun werkloosheidsuitkering hoe dan ook gegarandeerd, indien hun brugpensioenrecht erkend was.

Maar dat is buiten de waard van de pensioenberekening gerekend. Om te bekomen dat je pensioen berekend wordt op je vroeger voltijds loon, en alleen daarvoor, moet je je als bruggepensioneerde die het werk hervat toch inschrijven als "deeltijdse met behoud van rechten" bij de werkloosheidsdienst.

Er werd ons nu beloofd dat de RVP op het volgend beheerscomité een voorstel tot wetsaanpassing zal voorleggen om dit probleem te verhelpen. Hierdoor zou bij werkhervatting door een bruggepensioneerde, altijd het hoogste loon gebruikt worden om later het pensioen te berekenen.

Nu nog afwachten of het beheerscomité hierover een unaniem advies geeft, en de minister het uitvoert.

Sociale zekerheid subsidieert vooral hoge lonen

Onze sociale zekerheid behoort tot één van de beste systemen ter wereld, en het geld dat er in omgaat wordt over het algemeen zeer efficiënt besteed. In tegenstelling tot de landen met geprivatiseerde systemen, kunnen speculanten en aandeelhouders geen winsten maken met ons systeem.

Toch willen we de aandacht vestigen op een anomalie inzake de bestaande bijdrageverlagingen. De laaggeschoolden hebben de grootste moeite om werk te vinden. Laaggeschoolde werklozen maken 57% uit van het totaal aantal werklozen. Alle specialisten pleiten er dan ook voor om de verminderingen van de sociale bijdragen vooral te concentreren op de lage lonen. In de praktijk gebeurt echter het tegenovergestelde: de sociale zekerheid geeft nu al meer dan dubbel zo veel subsidie aan de hoge lonen dan aan de lage. En het wordt altijd maar erger. Van een Matteüseffect gesproken!

Voor elke werknemer wordt elk trimester 400 euro bijdragevermindering toegekend aan de patroon. Omdat de werkloosheid veel hoger is bij de laaggeschoolden, komt daar voor lonen lager dan 2.000 euro bruto per maand nog een schep bovenop.

Op vraag van het VBO werd door de tewerkstellingsconferentie sedert 2004 ook een bijdrageverlaging voor de hogere lonen ingevoerd (= meer dan 4.000 euro bruto per maand). Alhoewel vragen kunnen gesteld worden bij het nut van deze maatregel, had de regering hiervoor voor de volgende jaren slechts een bescheiden bedrag voorzien: 100 miljoen euro per jaar.

Het venijn zat hem echter in de manier waarop deze maatregel uitgevoerd werd. Noch de loongrens van 2.000 euro bruto voor de lage lonen, noch de loongrens van 4.000 euro bruto voor de hoge lonen werden geïndexeerd. Bij elke indexering of loonsverhoging werd dus minder bijdrageverlaging toegekend voor de lage lonen, en meer voor de hoge lonen.

De bijdrageverlaging voor de lage lonen daalde aldus van 381 miljoen euro in 2005 naar 292 miljoen euro in 2011. Indien de nieuwe regering de huidige wetgeving niet verandert, zal die bijdragevermindering volgens de RSZ verder dalen tot amper

100 miljoen euro in 2015.

De bijdrageverlaging voor de hoge lonen steeg van 78 miljoen euro in 2004, naar 305 miljoen euro in 2011, en het huidige nefaste mechanisme zou ertoe leiden dat er in 2015 al 733 miljoen euro bijdrageverlaging naar de hoge lonen zou gaan. Hetzelfde verhaal dus als dat van de notionele belastingaftrek voor de bedrijven: aangekondigd voor 500 miljoen euro, vandaag bedraagt de kostprijs al 4,5 miljard euro en betalen de grote bedrijven geen belasting meer.

Radicaal ingaand tegen alle adviezen en elk goed verstand, zorgt dit mechanisme ervoor dat een werkgever voor een laaggeschoolde werknemer veel minder bijdrageverlaging krijgt dan voor een hooggeschoolde, die veel gemakkelijker aan de bak geraakt.

Voor iemand met een laag loon krijgt de werkgever per persoon gemiddeld 156 euro extra bijdrageverlaging per persoon.

Voor iemand met een hoog loon meer dan dubbel zo veel: ca 380 euro per persoon.

Bovendien wordt die bijdrageverlaging groter naargelang het loon stijgt. Voor een bediende met 4.500 euro bruto per maand, krijgt de werkgever extra 90 euro per trimester, wat goed is voor 0,66% van het brutoloon. Een CEO die 100.000 euro per maand verdient, en waarschijnlijk ook nog een grote bonus opstrijkt, krijgt 17.280 euro bijdragevermindering per trimester, goed voor 5,8% van het brutoloon.

Kan iemand ons eens uitleggen waar dit goed voor is!?

De regering Letermé besliste al enkele jaren geleden om de loongrens voor de bijdragevermindering van de hoge lonen te indexeren. Dat zou 30 miljoen euro per jaar moeten opgebracht hebben. Tegelijk werden besparingen beslist voor de werknemers, o.a. op het tijdskrediet. De besparingen op de werknemers werden volledig en onverkort uitgevoerd. Die op de hoge lonen echter niet....

Ziehier dus een tip voor een toekomstige regering die geld zoekt en/of écht iets wil doen voor de werkgelegenheid.

Jef.maes@abvv.be

Na de gerechtsdeurwaarders, de gouverneurs...

An de vooravond van een staking ate Feluy (Henegouwen), werden opeisingbevelen uitgaand van de gouverneur van de provincie betekend, waarin de opeising van 46 arbeiders bevolen werd, om minimale prestaties te verzekeren.

Op vrijdag 14 oktober, de stakingsdag zelf, werd door de bevoegde centrale een hoogdringend verzoek aan de Raad van State (=hoogste administratieve rechtbank) gericht om de opeisingbevelen te schorsen. De daaropvolgende maandag heeft de Raad van State de argumentatie van onze kameraden gevolgd en de bevelen geschorst.

Welke conclusies kunnen uit deze zaak getrokken worden?

Er is door de Raad van State niet ingegaan op het feit dat de installaties voorafgaand aan de staking stilgelegd waren of dat bepaalde opgevorderde arbeiders medisch vrijgesteld waren om deel te nemen aan een interventieploeg.

Het is niet vereist dat aan de opgeëiste kenbaar wordt gemaakt welke rechts-

middelen hij kan instellen tegen het opeisingbevel. Evenmin is vereist dat bij het opeisingbevel een kopie ingesloten zit van de opdracht die de minister aan de gouverneur overgemaakt heeft.

De Raad van State heeft enkel gekeken naar de motivatie en het voor de schorsingsprocedure vereiste moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Per opgeëiste persoon dient gespecificeerd te worden waarom juist die persoon onmisbaar is. Indien dit niet gebeurt, is het opeisingbevel niet voldoende gemotiveerd. Zodra het opeisingbevel niet voldoende gemotiveerd is, is er sprake van een niet-wettelijke beperking van het stakingsrecht (wat dan weer gezien wordt als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel, daar de staking volop aan de gang was).

Dit arrest is een belangrijke overwinning voor het ABVV en bewijst dat - hoe creatief de aanvallen op onze vrijheden ook zijn - door snel te reageren en overtuigend te argumenteren, het stakingsrecht gevrijwaard blijft.

Lander.vanderlinden@abvv.be

Vorming over de wet betreffende de continuïteit van de ondernemingen

Op 24 november 2011 organiseert het ABVV van 14 tot 17 uur een vorming over de wet betreffende de continuïteit van de ondernemingen en CAO 102 m.b.t. het behoud van werknemersrechten bij verandering van werkgever omwille van een gerechtelijke reorganisatie bij overdracht onder gerechtelijk gezag.

Spreekers: Hilde DUROI (sociale studiedienst federaal ABVV) en Meester Gilbert DENEZ.

Plaats: Hoogstraat 42 te 1000 Brussel (zaal A- 6e verdieping).

Inlichtingen en inschrijvingen bij Antonella ALFEO (02 506 83 19 – antonella.alfeo@abvv.be).

ECHO REGIO'S

Sociale clausules in openbare aanbestedingen

De openbare aanbestedingen maken om en bij de 15% van het BBP van de Europese Unie uit. Ze zijn met andere woorden een bron van economische ontwikkeling en van nieuwe banen. Sinds een tiental jaren nemen de openbare aanbesteders die duurzame ontwikkelingsdoelstellingen nastreven, geleidelijk sociale en ecologische aandachtspunten in hun openbare aanbestedingen op. Daarnaast is ook de Europese en nationale wetgeving terzake sterk geëvolueerd.

In het kader van het Pact voor Duurzame Stedelijke Groei en op voorstel van het ABVV hebben de gewestregering en de sociale gesprekspartners in Brussel zich ertoe verbonden om de sociale clausules te evalueren en eventueel aan te passen ten einde er een instrument van te maken dat in dienst staat van werkgelegenheid, opleiding en overgang naar een meer duurzame en innoverende economie.

Het ABVV-Brussel stelt vast dat de regeling

van de sociale clausules verre van perfect werkt en te weinig of slecht gebruikt worden. Toch zijn sociale clausules belangrijk tegen de achtergrond van de massale werkloosheid in Brussel. Het ABVV stelt dan ook een diepgaande hervorming voor van het systeem van sociale clausules in openbare aanbestedingen.

Het doel van deze hervorming moet zijn:

- overheidsopdrachten voor aanneming van diensten stelselmatig aan de qua arbeidsvoorwaarden "beste" bieder toe te kennen;
- de sociale clausules te veralgemenen tot alle overheidsopdrachten voor aanneming van diensten;
- de uitwerking van sociale clausules voor opleidingsstages, eerste werkervaringen en het inschakelen van sociale economie te ondersteunen;
- de omkadering en de controle op de effectieve toepassing van sociale clausules te versterken.

samuel.droolans@abvv.be

Concreet stelt het ABVV-Brussel onder meer voor om:

1. in de schoot van de administratie een observatorium van de refereteprijzen van de openbare aanbestedingen op te richten, zodat de aanbesteder inschrijvers die een abnormaal laag bod doen, kan weren;
2. de openbare aanbesteders in de schoot van de verschillende administraties te sensibiliseren en op te leiden;
3. de ontwikkeling van Brusselse sociale economiebedrijven die op aanbestedingen kunnen inschrijven, te ondersteunen;
4. de openbare tewerkstellings- en opleidingsinstanties de nodige middelen te geven zodat ze de sociale clausules beter kunnen opvolgen;
5. de gewestelijke inspectie-diensten en de samenwerking met de federale inspectie te versterken.

Samenwerking onderwijs-arbeidsmarkt: kennismaking met de onderwijsactoren 9 december

Sectoren, bedrijven, SERR/Resocs, RTC's... Op alle niveaus zien we interessante samenwerkingsprojecten tussen het onderwijs en de arbeidsmarkt. Maar onderwijs is een ingewikkeld kluwen en het is niet altijd makkelijk de juiste partner te vinden voor een project. Omgekeerd vindt ook onderwijs niet altijd de weg naar de juiste arbeidsmarktpartner.

Daarom organiseert de Vlaamse Onderwijsraad (Vlor) een studie- en ontmoetingsnamiddag voor al wie geïnteresseerd is in het opzetten van samenwerkingsprojecten tussen onderwijs en arbeidsmarkt.

De focus ligt op de kennismaking met het beroepsgericht onderwijs op 3 niveaus:

- Hoger onderwijs: hoger beroepsonderwijs (HBO), professionele bachelor, academische master
- Secundair onderwijs: technisch onderwijs (TSO), beroepsonderwijs (BSO), secundair-na-secundair (Sen-Se), volwassenenonderwijs
- Alternierend leren: deeltijds beroepsonderwijs (DBSO), Leertijd, Buitengewoon onderwijs

Deze studienamiddag richt zich specifiek op wie betrokken is bij het uitwerken van samenwerkingsprojecten op het snijvlak van onderwijs en arbeidsmarkt, zowel binnen sectorfondsen, SERR/Resoc, onderwijsinstellingen...

Meer info en inschrijvingen: www.vlor.be

Plaats: Janseniusstraat 1, Leuven

Datum: vrijdag 9 december 2011 van 13u30 tot 17u00

De prioriteiten van het Vlaams ABVV voor een Loopbaanakkoord

De sociale partners onderhandelen momenteel in de SERV over een Loopbaanakkoord. Dat moet het nieuwe kader worden van het Vlaamse arbeidsmarktbeleid.

Voor het Vlaams ABVV moet dit loopbaanakkoord volgende doelstellingen hebben:

- meer loopbaanzekerheid voor alle werknemers;
- een stevige impuls voor werkbaar werk;
- een "boost" voor de inspanningen inzake de participatie van kansengroepen;
- een activeringsbeleid dat rekening houdt met de loopbaan;
- responsabilisering van bedrijven die subsidies ontvangen;
- garanties opdat alle talenten benut zouden worden.

Voor werknemers en werkzoekenden vragen we daarom:

1. Ondersteuning en advies inzake loopbaankeuzes voor alle werknemers:
 - Loopbaanbegeleiding (en -dienstverlening) op eigen initiatief wordt verankerd in het Vlaamse beleid en het budget ervoor wordt aanzienlijk uitgebreid.
 - Instrumenten om de loopbaan vorm te geven, zoals opleidingscheques of aanmoedigingspremies tijdskrediet, worden sterker verankerd en niet meer in vraag gesteld.
 - Er komt een doorbraak in het gebruik van EVC en ervaringsbewijzen.
 - Instrumenten van competentiebeleid (POP, portfolio's, MijnLoopbaan VDAB, ...) worden toegankelijk zijn voor iedereen.
2. Iedereen die werk zoekt en over onvoldoende kwalificaties beschikt, krijgt de garantie op werkervaring:
 - Voor werkzoekenden in opleiding wordt er waar mogelijk een beroep gedaan op werkplekleren.
 - Door engagementen te vragen van werkgevers wordt het aantal werkervaringsplaatsen voor jongeren in het deeltijds onderwijs sterk uitgebreid.
 - Voor kwetsbare groepen en langdurig werkzoekenden vragen we een herstartgarantie. Dit veronderstelt voldoende werkervaringstrajecten en een groeipad voor jobs in de sociale economie.
 - Voor alle vormen van werkervaring zijn de kwaliteit van de begeleiding en een statuut dat zo goed mogelijk aansluit bij een volwaardig contract de uitgangspunten.

3. Het activeringsbeleid moet meer dan vandaag gericht zijn op het bereiken van een duurzame loopbaan:

- Er moet een actieplan met streefcijfers komen om werkzoekenden die lang in preciaire tewerkstelling blijven zitten naar een duurzaam contract toe te leiden.
- In de activering wordt rekening gehouden met de loopbaan, en dus met de ervaring en voorkeuren van de werkzoekenden en met de kans op werk.

Van werkgevers verwachten we daarom:

1. Aanzienlijke inspanningen voor van werkbaar werk:
 - Op korte termijn operationaliseren van een meetinstrument voor werkbaar werk op bedrijfsniveau.
 - Dit instrument wordt ingezet als een werkbaarheidsscan, die verplicht wordt voor alle bedrijven die tewerkstellingsubsidies ontvangen (bijv. voor het aanwerven van 50-plussers). De resultaten van de werkbaarheidsscan worden gerapporteerd op het sociaal overleg op bedrijfsniveau. Hieruit moet een actieplan werkbaarheid voortvloeien.
 - Daarnaast worden er afspraken gemaakt met sectoren om tot overlegde Werkbaarheidsakkoorden per sector te komen. Dit kan worden ingeschreven in de volgende generatie sectorconvenants.
2. Garanties opdat alle talenten benut worden:
 - De werkgevers moeten meer concrete engagementen aangaan om stageplaatsen aan te bieden. We vragen minimaal een hernieuwing van het engagement uit het Meerbanenplan om 1000 werkervaringsplaatsen voor jongeren te voorzien.
 - Diversiteitsplannen moeten meer resultaatgericht en beter meetbaar worden. Een eerste stap is een foto vooraf en achteraf van de samenstelling van het personeelsbestand.
 - Er moet werk worden gemaakt van een nultolerantie voor discriminatie. Hiervoor vragen we de uitvoering van de afspraken in het Vlaams regeerakkoord, een actualisering op korte termijn van het actieplan arbeidsgelateerde discriminatie en het uitvoeren van de actielijsten allochtonen en arbeidshandicap van de Commissie Diversiteit van de SERV.

pdiepvents@vlaams.abvv.be

Generatiepact: de situatie van de jongeren is verslechterd!

Sinds het Generatiepact is de situatie van de jongeren er alleen maar op verslechterd. Indien men de maatregelen in het kader van de huidige onderhandelingen zou uitvoeren, dan zou de situatie nog slechter zijn. Tijdens hun loopbaan zouden de jongeren twee keer gesanctioneerd worden: een eerste maal omdat er geen uitzicht is op een job, een tweede maal omdat ze door het bezuinigingsbeleid de vroeger verworven sociale rechten niet zouden kunnen genieten.

Forse daling van de werkgelegenheidsgraad, stijging van de werkloosheid 6 jaar na de uitvoering van het Generatiepact is de evaluatie van de resultaten van het Pact door de NAR onverbiddelijk:

- **De werkgelegenheidsgraad van de 15 tot 24-jarigen is tussen 2005 en 2010 gedaald in België.**

Er is uiteraard de crisis van 2008 geweest, maar zelfs vóór de crisis hebben de maatregelen van het Pact weinig of geen effect gehad op de stijging van de werkgelegenheidsgraad. En dan hebben wij het nog niet over de twijfelachtige kwaliteit van bepaalde jobs die de jongeren aangeboden krijgen (contracten van bepaalde duur, deeltijdse jobs, uitzendarbeid,...).

- **De werkloosheidsgraad van de 15 tot 24-jarigen is tussen 2005 en 2010 gestegen in België.**

Ook al was er sprake van een lichte vermindering in Wallonië, toch is het zo dat de werkloosheidsgraad fors gestegen is in Brussel. Het blijft op een onaanvaardbaar hoog peil: in Wallonië is in de categorie jonger dan 25 één jongere op 3 werkloos. En in Brussel, zoeken 2 op 5 jongeren hopeloos naar werk.

Die twee vaststellingen tonen aan dat het Generatiepact zijn belofte van «solidariteit» ten opzichte van de jongeren niet heeft waargemaakt. Integendeel...

De toekomst ziet er niet bepaald rooskleuriger uit...

Afslanking in de openbare diensten, afbraak van de sociale rechten en steeds meer fiscale cadeaus aan de werkgevers, oudere werknemers langer aan het werk houden via een Generatiepact bis De voorstellen die op tafel liggen, gaan allemaal tegen de werknemers en hun verworven rechten in.

De jongere werknemers beginnen te werken in een context van crisis. Naast de grootschalige collectieve ontslagen, de opkoop van Dexia met overheidsmiddelen, en het faillissement van de holding Dexia probeert de toekomstige regering nu antisociale maatregelen op te leggen zoals:

- **Een strengere toegang tot de wachtuitkeringen**

Deze minieme uitkering die toegekend wordt op basis van de studies, is een noodzaak geworden om jongeren in hun zoektocht naar werk te helpen. De vele verplaatsingen, het sturen van cv's, de kledij..., ondanks de hulp van de plaatsingsdiensten kost het zoeken naar werk geld. Het is niet met een strengere toegang tot de wachtuitkeringen (in sommige gevallen betekent het zelfs de toegang afschaffen) dat de jongeren gemakkelijker werk zullen vinden;

- **Vermindering van de werkloosheidsuitkeringen en versterking van de jacht op werklozen**

De snellere en hogere degressiviteit van de werkloosheidsuitkeringen en de versterking van de jacht op de werklozen kunnen de druk op de werknemers alleen maar vergroten. Het fenomeen is jammer genoeg goed gekend: door de werklozen in een precarie situatie te zetten, haalt men de arbeidsvoorwaarden en de lonen van alle werknemers naar beneden. De werknemers dreigen immers vervangen te worden door een van de vele werkzoekenden die verplicht zijn een onbestaande job te zoeken en tot alles bereid zijn om de plaats van de werknemers te nemen. De werknemers hebben dus weinig onderhandelingsruimte... De weinige beschikbare plaatsen zullen dus alsmaar onzekerder worden.

Het wordt tijd om de werkloosheid van de jongeren (maar ook de werkloosheid in zijn geheel) als een structureel probleem te beschouwen. Als een probleem dat antwoorden vergt waarbij de reële integratie van de jongeren op de arbeidsmarkt gegarandeerd wordt. Dit impliceert uiteraard het scheppen van duurzame en kwaliteitsvolle banen voor iedereen.

jeunes@jeunes-fgtb.be

Samenwerking onderwijs-arbeidsmarkt: kennismaking met de onderwijsactoren 9 december

Sectoren, bedrijven, SERR/Resocs, RTC's... Op alle niveaus zien we interessante samenwerkingsprojecten tussen het onderwijs en de arbeidsmarkt. Maar onderwijs is een ingewikkeld kluwen en het is niet altijd makkelijk de juiste partner te vinden voor een project. Omgekeerd vindt ook onderwijs niet altijd de weg naar de juiste arbeidsmarktpartner.

Daarom organiseert de Vlaamse Onderwijsraad (Vlor) een studienamiddag voor al wie geïnteresseerd is in het opzetten van samenwerkingsprojecten tussen onderwijs en arbeidsmarkt.

De focus ligt op de kennis-making met het beroepsgericht onderwijs op 3 niveaus:

- *Hoger onderwijs: hoger beroepsonderwijs (HBO), professionele bachelor, academische master*
- *Secundair onderwijs: technisch onderwijs (TSO), beroepsonderwijs (BSO), secundair-na-secundair (Sen-Se), volwassenenonderwijs*
- *Alternierend leren: deeltijds beroepsonderwijs (DBSO), Leertijd, Buitengewoon onderwijs*

Deze studienamiddag richt zich specifiek op wie betrokken is bij het uitwerken van samenwerkingsprojecten op het snijvlak van onderwijs en arbeidsmarkt, zowel binnen sectorfondsen, SERR/Resoc, onderwijsinstellingen...

Meer info en inschrijvingen:
www.vlor.be

Plaats: Janseniusstraat 1, Leuven

Datum: vrijdag 9 december 2011 van 13u30 tot 17u00

Een vernieuwd presidium voor het EVV Vrouwencomité

Op 3 en 4 november vond het vrouwencomité van het EVV plaats. Een belangrijk agendapunt was de vernieuwing van het 6-koppig presidium van het comité. De toetreding van Claudia MENNE - voormalig Voorzitster - tot het EVV-secretariaat, vereiste tussentijdse verkiezingen.

De verkiezing leverde een mooie mix van diverse generaties en regio's op:

Voorzitster: Karin ENODD, LO - Noorwegen ; **2 Vice-voorzitters:** France SPONEM, FO - Frankrijk en Gitta VANPEBORGH, ABVV - België; **3 plaatsvervangers:** Gloria MILL, TUC - Engeland, Ekatarina YORDANOVA, Citub - Bulgarije en Fulya Pinar ÖZCAN, HAK-IS - Turkije.

Herziening van de arbeidstijdrichtlijn: EVV-mandaat

Het EVV heeft vanwege de leden-vakbonden mandaat gekregen om met "de Europese werkgevers" onderhandelingen op te starten over de herziening van de arbeidstijdrichtlijn.

De krijtlijnen van dit mandaat:

- Een zo ruim mogelijke herziening van de richtlijn onderhandelen, met het oog op een betere bescherming van de veiligheid en gezondheid van de werknemers en een betere verzoening van werk en privé.
- Het einde of de progressieve afschaffing van de individuele opt-out (individuele afwijking voorzien in het contract waardoor de grens van 48-uren per week overschreden kan worden).
- Status quo m.b.t. de referteperiodes om het weekgemiddelde van 48 uur te berekenen over een periode van 4 maanden die via CAO tot 12 maanden kan worden uitgebreid.
- De rechtspraak van het Hof van Justitie m.b.t. de wachttijd (die als arbeidstijd moet worden beschouwd) en de inhaalrust (die onmiddellijk moet aansluiten op de gewerkte periode).
- De afwijkingen voor «autonome

werknemers» strikt beperken; de arbeidstijd per werknemer beperken i.p.v. per contract; de uitvoering van en de controle op de richtlijn verbeteren.

- Waarborgen dat het akkoord geen verlaging van het nationaal erkende niveau van werknemersbescherming voor gevolg kan hebben ('standstill' clause).

Het is belangrijk dat de Europese sociale gesprekspartners onderhandelingen opstarten over een dossier als dit. Maar dit betekent geenszins een resultaatverbintenis. Het mandaat bevat wel voldoende grendels om op de rem te kunnen staan indien de werkgeverseisen onaanvaardbaar worden. We moeten er ons van bewust zijn dat deze onderhandelingen moeilijk zullen zijn en dat de afloop ervan onzeker zal zijn. Indien ze uitlopen op een mislukking, neemt de Commissie opnieuw het roer in handen via een voorstel van Richtlijn in het kader van de medebeslissingsprocedure en in een politieke context die niet bepaald gunstig is voor de vakbondsstandpunten.

jean-francois.macours@abvv.be

INTERNATIONALE RELATIES

Het ABVV op de L20

Samen met de G20 van 3 en 4 november jl. vond in Cannes ook de L20 plaats (Labour 20). ABVV-voorzitter Rudy DE LEEUW kreeg de gelegenheid om -samen met collega's van over heel de wereld- de vakbondsalternatieven voor een uitweg uit de crisis voor te stellen en te verdedigen bij de leiders van de G20. Uit de slotverklaring blijkt dat de vakbeweging toch enig succes geboekt heeft : de noodzaak om voorrang te verlenen aan duurzame groei en werkgelegenheid alsook aan de reële economie, betere regulering van de financiële markten, vermijden van de valstrik van een veralgemeende depressie door algemene blinde bezuinigingsmaatregelen, een financiële transactietaks, een 'social protection floor' (een basisbescherming voor diegenen die geen sociale zekerheid hebben), ...

Maar laten we niet te vlug victorie kraaien, de leiders van de G20 moeten nu ook nog de daad bij het woord voegen, afwachten dus.

ABVV en de vakbonden uit het Zuiden samen tegen geweld ten aanzien van vrouwen

In november 2011 verschijnt een nieuwe brochure, een gezamenlijk initiatief van de Dienst Internationale en Europese Betrekkingen en het Departement Gendermainstreaming van het ABVV, over de acties van het ABVV en de vakbonden uit het Zuiden tegen het geweld ten aanzien van vrouwen. De brochure bevat tal van foto's van vrouwen uit Kivu die zware lasten dragen (de fotoreportage gemaakt door het "Observatoire de la Parité au Congo" waarmee wij hebben samengewerkt). Deze foto's willen "het debat over stereotypes stimuleren en aanzetten tot nadenken over de ongelijkheid op basis van het geslacht ... van Bukavu tot Brussel!" » zegt Espérance MAWANZO, voorzitter van het Observatorium.

Omdat de sociale ongelijkheid de belangrijkste oorzaak van conflicten en geweld is, zijn de vakbonden onmisbare spelers om conflicten te voorkomen en de vrede in stand te houden. Vooral omdat ongelijkheid vaak leidt tot geweld tegen

vrouwen. We tonen dus aan welke rol de vakbonden uit het Noorden en het Zuiden in deze strijd spelen en illustreren die aan de hand van concrete solidariteitsprojecten die hier en daar georganiseerd worden.

Maar geweld tegen vrouwen is niet alleen een zaak van Congo en evenmin van vrouwen. In de brochure wordt uitgelegd waarom wij de strijd voor meer gelijkheid in eigen land moeten voortzetten en waarom iedereen daar bij te winnen heeft.

Naar aanleiding van de wereldddag van de strijd tegen geweld jegens vrouwen wordt op 25 november van 12.30 tot 14 uur op het Federaal ABVV een lunchdebat georganiseerd met Anne DEMELENNE, Claire COURTEILLE van het IVV en Espérance MAWANZO. De brochure is beschikbaar op de website van het ABVV (www.abvv.be/ brochures). Van 21 tot 25 november is de tentoonstelling ook te bezichtigen in de lokalen van het Federaal ABVV.

sophie.grenade@abvv.be